

Arrest

nr. 306 532 van 14 mei 2024
in de zaak RvV X / IX

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 20 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2023 tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 februari 2024.

Gezien de aanvullende nota van de verwerende partij.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. EL-KHOURY loco advocaat J. HARDY en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“U werd gehoord op 23 september 2022 van 9u15 tot 13u10 en op 14 maart 2023 van 13u48 tot 17u35 op de zetel van het Commissariaat-generaal, bijgestaan door een tolk die het Pasjtoe machtig is. Uw advocaat, meester A. V. loco meester J. H., was hierbij telkens aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Pasjtoen, moslim en Afghaans staatsburger. U werd geboren in Karborai, district Shigal, provincie Kunar, waar u tot uw twaalfde woonde. Daarna verhuisden jullie naar Monai, een beetje verderop. Jullie dorp was erg talibangezind. Aangezien uw broers aan het studeren waren, besloot uw vader om voor de overheid te gaan werken: dit betaalde beter. Hij ging aan de slag voor het landbouwdirectoraat. Uw broer A.A. was ingenieur en werkte in het presidentieel paleis, voor de gouverneur en voor het provinciehuis in Kunar. Uw broers A.R. en N.R. hadden u en uw familie wijsgemaakt dat zij een brillenwinkel hadden in Herat, maar in werkelijkheid werkten zij voor het Afghaanse leger. Jullie hadden geen idee van hun werk tot jullie op een gegeven moment van A.A. te horen kregen dat A.R. samen met 34 andere collega's in de provincie Badghis om het leven was gekomen. Uw vader kwam zo te weten dat zijn twee zonen in werkelijkheid voor het leger werkten. A. werd begraven in Karborai. Uw vader gaf een dag na de begrafenis van zijn zoon een interview aan Shamshat tv. Hij vertelde toen openlijk over het werk van zijn zonen. De taliban kwamen hierdoor te weten dat uw broers voor de veiligheidsdiensten werkten. Zo'n drie dagen na de dood van uw broer stuurden ze jullie een brief waarin stond dat jullie zich bij hen moesten aanbieden in La Hussein. Uw vader negeerde de brief. Ongeveer vier dagen later stuurden ze jullie een tweede brief, die opnieuw werd genegeerd. In deze brieven werd opgemerkt dat u spioneerde en werd ook uw broer A.A. gevisieerd. Zo'n drie dagen later stonden de taliban voor jullie deur. Ze doorzochten jullie huis en waren op zoek naar uw broers, zonder resultaat. Vervolgens werden u en uw vader meegenomen. U werd vastgehouden in een veestal en kreeg slaag op uw kuit met een ijzeren buis. U werd door de taliban beschuldigd voor uw broers te spioneren in het dorp. Dit was omdat een zekere A., een bekende talibanleider uit uw dorp, stelde dat het door u was dat de overheid zijn broer had gedood. Hoewel u nooit had gespioneerd, maakte uw vader alleen kans om vrijgelaten te worden als u zou toegeven. U ondertekende een papier met uw verklaringen afgelegd onder dwang. Vervolgens werd er een jirga gehouden met de dorpsoudsten en de stamhoofden. Het document dat u ondertekende werd voorgelegd aan de onderhandelingsraad en er werd door hen beslist dat u op een vrijdag voor de moskee geëxecuteerd zou worden. Uw vader getuigde tegen u en werd vrijgesproken door de onderhandelingsraad waardoor hij na één dag al kon vrijkomen. Tijdens een intense regen- en hagelbui even na de vrijlating van uw vader begonnen de taliban hun wapens en munitie in allerlei binnen te halen waardoor u via een klein raampje de mogelijkheid had om te ontsnappen. Onderweg zag u een vrouw werken op het veld. U vroeg haar waar u zich bevond. Vervolgens stapte u verder totdat u enkele mensen zag. U vroeg hen of u uw broer kon bellen en vertelde hem waar u zich bevond. Uw broer kwam u die avond ophalen en bracht u naar uw zus Z. bij wie u geholpen werd door een dokter en op adem kon komen. Uw broer A.A. betaalde en regelde, wanneer u fysiek beter was, vervolgens uw reis naar Europa. Onderweg kwam u te weten dat uw moeder stierf aan een hersenbloeding. U reisde op een illegale manier via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Italië en Frankrijk naar België. Op 10 juni 2021 verzocht u hier om internationale bescherming. Na de gebeurtenissen in Afghanistan stopte uw vader met zijn job voor het landbouwdirectoraat en zette hij zich vrijwillig in in het dorp om les te geven aan kinderen in de moskee. Hij zorgt ook voor het ochtendgebed. Uw vader woont nog steeds in uw dorp samen met uw schoonzus, de vrouw van uw overleden broer, uw nicht en drie neven. Uw vader wordt met rust gelaten door de taliban aangezien hij oud is. Uw broer N.R. vluchtte na de machtsovername naar Iran waar hij momenteel in een steenbakkerij werkt. Uw broer A.A. doolt rond binnen Afghanistan maar hij heeft geen middelen om het land te ontvluchten. Hij keert soms wel terug naar huis. Een dorpsgenoot zag hem eens ten tijde van de machtsovername door de taliban en sloeg hem. Omwille van zijn vroeger werk en omwille van het werk van zijn broers vreest hij vermoord te worden door de taliban. Voor de machtsovername hadden A. en hadji M., de algemene talibanleider, nog tegen uw vader gezegd dat u ooit wel boven water zou komen en ze u niet zouden vergeven. Uw vader hield vol dat hij niets van u wist. Heden heeft u enkel rechtstreeks contact met uw schoonbroer, de man van uw zus Z.. Uw broer A.A. stuurde u tevens via mail documenten over het werk van uw broers. Bij terugkeer vreest u vermoord te worden door de taliban en specifiek door A.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legde u de volgende documenten neer: een kopie van uw taskara en van de eerste bladzijde van uw paspoort; een verklaring van de dorpsoudsten d.d. 15/5/1400 (6 augustus 2021) waarin bevestigd wordt dat u op 11/5/1398 (2 augustus 2019) samen met uw vader werd meegenomen, dat u erin geslaagd bent om te ontsnappen, dat uw vader voorwaardelijk vrij is gekomen dankzij bemiddeling van de ouderen en dat u door de taliban ervan verdacht werd te spioneren; de twee hierboven vermelde dreigbrieven van de taliban d.d. 19/11/1440 (22 juli 2019) en 23/11/1440 (26 juli 2019); een certificaat van een door u gevolgde opleiding over 'disaster preparedness'; een foto van u met uw broers en hun kinderen; foto's van uw broers in hun werkcontext; allerlei werkdocumenten van uw broers A.R. en N.R. , een kopie van hun taskara's en van N.R. identiteitskaart en rijbewijs; allerlei werkdocumenten van uw broer A.A. ; een video met allemaal liken van gedode soldaten, onder wie uw broer; twee video's die berichten over het incident waarbij uw broer om het leven kwam; een video waarin uw broer A.A. te zien is in een werkcontext en een video waarin uw vader wordt geïnterviewd. Ten slotte bezorgde uw advocaat op 14 maart 2023 twee mails die door uw broer A.A. naar u werden doorgestuurd op 21 november 2021 en op 1 december 2021.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van de onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient voorts te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U stelde dat u een vrees voor vervolging dient te koesteren omwille van het werk van uw broers bij het leger. U haalt in dit verband aan dat u door de taliban werd beschuldigd te spioneren voor uw broers bij het leger, u van de taliban dreigbrieven ontving en dat u, nadat u geen gehoor had gegeven aan hun in deze brieven geformuleerde verzoeken, door de taliban werd ontvoerd en u door hen tot de dood werd veroordeeld.

Uit de beschikbare informatie (<https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/202208EUAACOIReportAfghanistanTargetingofindividuals.pdf>, <https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/202211Q35EUAACOIQueryResponseAfghanistanupdate1July31October2022.pdf> en <https://euaa.europa.eu/country-guidance-afghanistan-2022>) blijkt dat bepaalde personen die vroeger tot de ANSF behoorden te maken kunnen krijgen met vergeldingsacties en dat familieleden van personen die tot de ANSF behoorden in bepaalde gevallen te maken kunnen krijgen met vervolging, bv. wanneer de taliban op zoek zijn naar de persoon met het profiel of wanneer er bepaalde redenen zijn die maken dat de taliban wraak willen nemen op deze persoon en zijn familie.

Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw problemen ten gevolge van de activiteiten van uw broers die voor het leger werkten en/of ten gevolge van de activiteiten van uw broer die als ingenieur voor de autoriteiten werkte.

Vooreerst toonde u niet aan dat uw vader daadwerkelijk het door u neergelegde televisie-interview heeft gegeven. Zo blijkt nergens uit uw vaders televisie-interview dat het A.R. was die in Badghis samen met zijn collega's was overleden (CGVS I, p. 8; CGVS II, p. 12 en p. 16). In de video wordt de naam van uw broer nergens genoemd en wordt er zelfs gesproken over een zekere O.K.. Daarnaast stelde u dat uw vader aan de televisieankers verklaarde dat hij niet wist dat zijn zoon voor de speciale eenheden werkte. Hij verklaarde volgens u eveneens dat zijn andere zoon voor defensie werkt in Herat, waardoor de taliban zijn werk te weten is gekomen (CGVS I, p. 14; CGVS II, p. 12-13). Dat uw vader gezegd zou hebben dat hij niet wist dat uw gedode broer voor het leger werkte en dat uw tweede broer ook in het leger zat, blijkt echter nergens uit de reportage. Overigens is het opvallend dat uw vader aan de ene kant gezegd zou hebben dat jullie met niemand mochten delen dat N. net als A.R. voor het leger werkte (CGVS II, p. 12), maar dat hij anderzijds op de tv wel verkondigd zou hebben dat N. ook voor het leger werkt. Dat hij niet wist dat dit voor problemen kon zorgen (CGVS II, p. 12-13), raakt, mede gelet op de Afghaanse context, natuurlijk kant noch wal. Uit uw verklaringen blijkt immers dat jullie de dreigbrieven die jullie ontvangen zouden hebben niet konden bespreken met de dorpsoudsten omdat alle dorpsoudsten en dorpelingen aan de kant van de taliban stonden (CGVS I, p. 16-17). Het is dan ook hoegenaamd niet aannemelijk dat, gelet op jullie woonplaats in een talibangezinde regio die onder de controle van de taliban stond (CGVS I, p. 17), uw vader zo openlijk over de professionele activiteiten van zijn kinderen zou gesproken hebben. Ten slotte toonde u niet aan dat de door u neergelegde video daadwerkelijk op de televisie werd getoond. Hoewel u uitdrukkelijk gevraagd werd om de originele bron door te sturen en u dit aan uw schoonbroer zou vragen (CGVS II, p. 15), heeft het Commissariaat-generaal de originele video vooralsnog niet ontvangen ofschoon de u toegekende termijn reeds ruimschoots werd overschreden. In dit verband kan er nog op gewezen worden dat Afghaanse documenten, ook videofragmenten, sowieso een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van de Afghaanse verzoeker of bij het ondersteunen van het asielrelaas, aangezien uit objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die aan het administratief dossier toegevoegd is, blijkt dat vervalste (identiteits)documenten gemakkelijk te verkrijgen zijn in Afghanistan.

Aangezien n.a.v. het tv-interview de dreigbrieven toegekomen zouden zijn en u en uw vader hierna door de taliban meegenomen zouden zijn, komt ook de geloofwaardigheid van de dreigbrieven en de hieruit vloeiende ontvoering omdat u en uw vader de waarschuwingen in de dreigbrieven niet serieus namen (CGVS II, p. 19), op de helling te staan. De ongeloofwaardigheid hiervan wordt bevestigd door enkele flagrante tegenstrijdigheden over uw aanhouding en uw ontsnapping.

Zo heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er tijdens uw detentie door de taliban een jirga plaatsgevonden zou hebben. U verklaarde hierover tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken dat de taliban toen vroegen aan uw vader waar u was waarop uw vader antwoordde dat hij het niet wist en dat ze toen ook nog zeiden aan uw vader dat de families van de talibanleden u zonder verantwoording mochten doden wanneer ze u zagen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Zowel tijdens uw eerste als uw tweede persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal zei u echter dat u tijdens de jirga nog vastgehouden werd door de taliban (CGVS I, p. 7; p. 19; CGVS II, p. 11; p. 19), waardoor niet kan worden ingezien dat de taliban aan uw vader zouden moeten vragen waar u zich bevond. Op het Commissariaat-generaal zei u tevens, in tegenstelling tot uw verklaringen afgelegd op de Dienst Vreemdelingenzaken, dat tijdens de jirga beslist werd dat u op een vrijdag voor de moskee geëxecuteerd zou worden (CGVS I, p. 7 en p. 13; CGVS II, p. 20). Hiermee geconfronteerd herhaalde u enkel dat u zou gedood worden maar dat u op tijd kon vluchten waardoor u uw straf kon ontlopen (CGVS II, p. 20). Een louter vasthouden aan één versie van de feiten is echter niet afdoende als overtuigende uitleg voor deze tegenstrijdigheid. Overigens is het frappant dat uw vader ten overstaan van een televisiezender zou verklaard hebben dat hij fier was op zijn zoon die stierf in het leger (CGVS II, p. 13), maar dat hij u, tevens zijn zoon, tijdens de jirga gewoon afgefallen zou hebben omdat u onder dwang bekend had te spioneren voor uw broers. Uw vader zei immers aan de taliban dat als ze zeker waren van hun aan u gerichte spionagebeschuldigingen, ze met u mochten doen wat ze wilden (CGVS I, p. 7; CGVS II, p. 11 en p. 20). Gelet op het voorgaande kan er aan de jirga die tijdens uw detentie zou zijn georganiseerd niet het minste geloof gehecht worden, waardoor er evenmin aan uw detentie zelf nog geloof gehecht kan worden.

Dit wordt bevestigd door uw warrige verklaringen over uw ontsnapping. U stelde aanvankelijk dat ze u tijdens uw detentie kwamen losmaken om te eten en dat ze toen ook de metalen buis die tussen uw kuiten stak verwijderden (CGVS I, p. 18). Even later verklaarde u in strijd met het voorgaande dat ze uw handen wel hadden losgemaakt, maar uw benen nog vastzaten met de buis. U maakte uw benen zelf los op het moment van uw ontsnapping (CGVS I, p. 19). Hiermee geconfronteerd slaagde u er niet in een aannemelijke uitleg te geven voor deze tegenstrijdigheid: u herhaalde enkel dat u losgemaakt werd om te eten, niets meer (CGVS II, p. 20). Vervolgens legde u incoherente verklaringen af over welke weg u nam om te ontsnappen. U had het tijdens uw eerste onderhoud meermaals over een deur waardoor u kon ontsnappen (CGVS I, p. 18-19). Tijdens uw tweede onderhoud had u het over een klein raam dat afgesloten werd met plastic om de koeling van de kamer te bewaren. De deur was op slot aan de buitenkant. U benadrukte dat het moeilijk was om u door het raam te wringen en u viel eens u door het raam was naar beneden waardoor u zich pijn deed (CGVS II, p. 19-20). Ook over uw verdere vlucht naar huis legde u vreemde verklaringen af. Zo stelde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u eerst vluchtte naar uw zus Z. . Nadien belde uw zus uw broer op die haar verzocht om u bij haar te verstoppen (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud stelde u echter dat u na uw ontsnapping onderweg een vrouw tegenkwam aan wie u vroeg waar u zich bevond, daarna ging u verder en kwam u mensen tegen aan wie u een gsm vroeg waarmee u naar uw broer belde die u vervolgens kwam ophalen en u nadien naar uw zus Z. bracht (CGVS I, p. 19-20). Na confrontatie met deze verschillende versies herhaalde u grosso modo enkel uw laatste versie, waarmee u uiteraard de tegenstrijdigheid niet opheft (CGVS II, p. 20). Gelet op het voorgaande kan er aan uw ontsnapping en dus aan uw ontvoering door de taliban niet het minste geloof gehecht worden. Aangezien er geen geloof gehecht kan worden aan uw arrestatie en de bijhorende ontsnapping, kan er ook geen geloof gehecht worden aan uw bewering dat u tijdens uw detentie beschuldigd werd van spionage en dat ze u vroegen om toe te geven dat uw familie betrokken was bij de operatie waar de broer van A., S., het leven liet (CGVS I, p. 5; p. 16). Dit wordt extra bevestigd door uw tegenstrijdige verklaringen over de identiteit van A.'s broer. Uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt immers dat het A. was die werd gedood (CGVS-vragenlijst, ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Op het Commissariaat-generaal bleek A. echter nog te leven: het was hij die beweerde dat u de dood van zijn broer S. veroorzaakt had. Hij kwam zelfs na uw vertrek nog meermaals naar u en uw broers vragen (CGVS I, p. 5-6, p. 16 en p. 21; CGVS II, p. 5-6; p. 8-9). Aan het bestaan van A., aan zijn spionagebeschuldigingen aan uw adres en aan zijn bezoeken na uw vertrek kan bijgevolg ook geen geloof gehecht worden.

Evenmin haalt u geloofwaardige elementen aan waaruit zou blijken dat uw in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd. Naast het feit dat u niet het minste objectieve bewijsstuk neerlegde waaruit ook maar enigszins kan blijken dat uw broer N. daadwerkelijk in Iran verblijft, zoals u beweerde, kan er gewezen worden op de houding van uw familie die nog in Afghanistan verblijft. Hoewel uw broer die ingenieur is voor zijn leven vreest in Afghanistan – zijn vrees staat in verband met uw vrees en hij werd ook vermeld in de door jullie ontvangen dreigbrieven – en hierdoor niet voortdurend op één plek verblijft en ofschoon hij door een dorpeling die bij de taliban zat al eens geslagen zou zijn geweest ten tijde van de regimeverandering (CGVS I, p. 11; CGVS II, p. 3; p. 5-7), slaagt hij erin om voor financiële inkomsten voor uw vader te zorgen en keerde hij soms stiekem – en voor meerdere dagen – terug naar het dorp (CGVS I, p. 8; CGVS II, p. 3-4). Dat hij terugkeert omdat hij zijn kinderen mist en er thuis veel zieken zijn (CGVS II, p. 4 en p. 9), kan gezien het gevaar dat hij volgens u liep bij terugkeer, maar moeilijk worden begrepen. Zijn terugkeer naar het dorp, ofschoon hij door de taliban in de door u neergelegde dreigbrief net als u geviseerd wordt, is, gelet op het

risico dat hij loopt om gedood te worden, niet aannemelijk. Voorts wordt de geloofwaardigheid van zijn en dus uw problemen ondermijnd doordat uw broer blijkbaar probeert om ondanks zijn beweerde problemen met de taliban, die jullie in de dreigbrief uitdrukkelijk bedreigden met bestraffing, legaal het land te verlaten: hij is immers kandidaat voor een Canadees visumprogramma en hiervoor diende hij alle benodigde documenten in (CGVS II, p. 3). Hij begeleidt ook uw vader voor zijn nierziekte naar verschillende ziekenhuizen in Nangarhar (CGVS II, p. 6 en p. 9). Ook de houding van de taliban ten aanzien van uw vader doet vragen rijzen. Uw vader kan immers zonder problemen aan kinderen lesgeven in de moskee van het dorp (CGVS I, p. 5, p. 7; CGVS II, p. 3, p. 7, p. 10) terwijl talib A. en algemene talibanleider hadji M. uw vader persoonlijk de boodschap kwamen geven dat als u terugkeert naar Afghanistan ze u niet zouden laten leven (CGVS I, p. 21; CGVS II, p. 10). Dat de taliban u en ook uw broers viseren omdat ze voor de voormalige overheid werkten of spioneerden, maar dat ze uw vader, die de taliban nochtans in het verleden om deze reden zouden ontvoerd hebben, die in het televisie-interview in het openbaar gezegd zou hebben fier te zijn op zijn zoon die in de strijd tegen de taliban gesneuveld was, die voor de vorige overheid in het landbouwdirectoraat heeft gewerkt en wiens ideologie dus volgens uw verklaringen niet overeenstemt met deze van de taliban, in de moskee, nota bene in het dorp waar talibanleider A. een villa zou hebben, het ochtendgebed laten doen en hem ook laten lesgeven, is hoegenaamd niet aannemelijk, temeer daar jullie, doordat jullie niet protaliban waren, door de rest van het dorp scheef bekeken werden (CGVS I, p. 5; p. 16; CGVS II, p. 5; p. 7; p. 10). In dit verband is het tot slot nog opmerkelijk dat uw vader zogenaamd geen gevaar meer loopt omdat hij oud zou zijn (CGVS I, p. 7 en p. 23; CGVS II, p. 9) maar dat hij klaarblijkelijk niet oud genoeg zou geweest zijn om ontvoerd te worden, temeer daar uit de brief van de dorpsouderen opgemaakt kan worden dat de vrijlating van uw vader slechts voorwaardelijk was. Uit niets blijkt bijgevolg dat uw vader beschouwd zou worden als een persoon die tegen de taliban is. Aangezien uw familieleden niet worden vervolgd, blijkt uit niets dat dit bij terugkeer naar Afghanistan voor u het geval zou zijn.

Volledigheidshalve kan aan het voorgaande nog toegevoegd worden dat het bijzonder moeilijk overtuigt dat de taliban ten aanzien van uw vader bij hun bezoeken aan hem na uw vertrek letterlijk zouden gezegd hebben dat ze u niet zouden laten leven wanneer u terugkeert naar Afghanistan (CGVS II, p. 9). Door hierop expliciet te wijzen, hypothekeerden ze aanzienlijk hun kansen dat u daadwerkelijk nog zou terugkeren naar Afghanistan. Hierdoor wordt de zoektocht van de taliban naar u bijkomend ondermijnd.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen noopt ertoe te besluiten dat er aan de door u geschetste problemen in Afghanistan waardoor u bij terugkeer naar Afghanistan vreest gedood te worden door de taliban geen enkel geloof kan worden gehecht. Het loutere feit dat u mogelijks familielid bent van personen die voor de voormalige overheid zouden hebben gewerkt en van wie u a priori niet aannemelijk maakt dat ze zelf slachtoffer zijn van persoonlijke vervolging door de taliban volstaat niet om in uw hoofdte een nood aan internationale bescherming te rechtvaardigen.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar

anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende

noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootchalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel “in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn”, een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in ‘extreme need’) en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: “a)

de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Sharif_and_Herat_City_van_augustus_2020.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban

en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uw advocaat verwees tot slot naar uw verblijf in het westen waardoor u door de taliban als verrader zou kunnen worden gebrandmerkt (CGVS I, p. 23; CGVS II, p. 21).

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit uw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. U, als praktiserende moslim (CGVS I, p. 12) en zoon van een moskeeleraar die na de machtsovername door de taliban in de moskee kon lesgeven, bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

De documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. De identiteitsdocumenten en foto van u en uw broers tonen hoogstens jullie identiteit en familieband aan. Ook dat u mails stuurde met uw broer A. wordt niet betwist. Het werk van uw broers, hetgeen u staafde met tal van documenten, wordt niet meteen in twijfel getrokken maar deze documenten tonen uw eigen problemen niet aan noch tonen ze in concreto aan dat uw broers zelf persoonlijk werden geviséerd door de taliban. Dat u een rampentraining volgde wordt evenmin betwijfeld. De dreigbrieven van de taliban en de verklaring van de dorpsouderen hebben geen bewijswaarde, aangezien documenten slechts een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om een geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen zoals hierboven reeds bleek niet het geval is. Dat er special forces gesneuveld zijn in de strijd tegen de taliban, hetgeen u wenste aan te tonen met nieuwsvideo's en een video van gesneuvelde soldaten, wordt niet betwist maar toont de persoonlijke gevolgen voor u niet aan. Het algemene document dat uw advocaat toevoegde aan zijn mail d.d. 8 december 2021 over seksueel geweld in conflicten heeft niets te maken met uw persoonlijke situatie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Stukken die aanvullend werden neergelegd

2.1. Bij het verzoekschrift worden de volgende stukken gevoegd:

- “3. Identiteitskaarten van de familie van A.R.;
- 4. Photos van de kinderen van A.R.;
- 5. Identiteitsinformatie van de vader van verzoeker”.

2.2. Op 1 februari 2024 heeft de verwerende partij, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, aan de Raad een aanvullende nota overgemaakt waarin zij verwijst naar volgende rapporten en er de weblinks van vermeldt:

- EUAA "COI Query Afghanistan Major legislative, security-related and humanitarian developments", 4 november 2022;
- EUAA, "Country Guidance: Afghanistan", januari 2023;
- EUAA, "Afghanistan Security Situation", augustus 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", januari 2022;
- EASO, "Afghanistan Country Focus", december 2023;
- EUAA, "Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city", augustus 2022;
- EASO "Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City", augustus 2020;
- EUAA, "Afghanistan: Targeting of individuals", augustus 2022;
- UNAMA, "Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan", juni 2023;
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban, 14 december 2023.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Middelen

Verzoeker voert de schending aan van de artikelen 48/3 tot 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

3.2. Leidende principes bij de beoordeling van het beroep

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient derhalve niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Verder moet erop worden gewezen dat artikel 39/2, §1, tweede lid 1° en 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad de bestreden beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevestigen of hervormen (1°) of deze kan vernietigen hetzij omdat aan de bestreden beslissing een substantiële onregelmatigheid kleeft die door de Raad niet kan worden hersteld, hetzij omdat essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot de in 1° bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen (2°).

3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Artikel 1, A (2) van de Vluchtelingenconventie bepaalt het volgende:

*"Voor de toepassing van dit Verdrag geldt als "vluchteling" elke persoon:
[...]*

Die, [...] uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren. Indien een persoon meer dan één nationaliteit bezit, betekent de term "het land waarvan hij de nationaliteit bezit" elk van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit. Een persoon wordt niet geacht van de bescherming van het land waarvan hij de nationaliteit bezit, verstoken te zijn, indien hij, zonder geldige redenen ingegeven door gegronde vrees, de bescherming van één van de landen waarvan hij de nationaliteit bezit, niet inroept."

Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat zijn nood aan internationale bescherming is gebaseerd op twee fundamentele elementen, met name :

- het feit dat hij een familielid is van personen die vroeger tot de ANSF behoorden of ermee te maken hadden
- zijn verwestering en lang verblijf in Europa

Met betrekking tot de vervolgingsvrees die hij koestert omwille van het werk van zijn broers bij het leger, moet erop worden gewezen dat, na lezing van het geheel van de beschikbare landeninformatie in het rechtsplegingsdossier (in het bijzonder EUAA “Afghanistan targeting of individuals” van augustus 2022, EUAA “Key socio-economic indicators in Afghanistan” van augustus 2022 en EUAA “Country Guidance Afghanistan” van januari 2023, p. 54-59: *“Family members may also have a well-founded fear of persecution, for example in the context of the Taliban searching for the individual they are related to.”*) en zoals dat ook reeds in de bestreden beslissing werd gesteld, moet worden besloten dat familieleden van personen die werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse veiligheids- en overheidsdiensten in bepaalde gevallen een gegronde vrees voor vervolging kunnen hebben, maar dat heden niet blijkt dat er sprake is van een systematische vervolging van familieleden van personen die werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse veiligheids- en overheidsdiensten. Een individualiseringsvereiste blijft aldus van toepassing. Het is aan verzoeker om met concrete aanwijzingen aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn familiebanden met personen die werkzaam waren voor de voormalige Afghaanse veiligheids- en overheidsdiensten wordt of zal worden geviséerd of vervolgd bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst.

De verwerende partij heeft onder meer geoordeeld dat verzoekers verklaringen over de dreigbrieven van de taliban en de hieruit vloeiende ontvoering niet geloofwaardig zijn omwille van flagrante tegenstrijdigheden over zijn aanhouding en ontsnapping.

Zo legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over de vraag of hij al dan niet werd vastgehouden door de taliban toen de jirga plaatsvond tijdens dewelke werd beslist dat hij zou worden geëxecuteerd, zoals dat wordt uiteengezet in de bestreden beslissing.

Verzoeker stelt daar tegenover het volgende:

“Verwerende partij is van oordeel dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat gedurende zijn detentie een jirga heeft plaatsgevonden.

Verzoekende heeft de jirga niet zelf bijgewoond aangezien hij vastgehouden was, en hij kan enkel verklaren wat hem gezegd werd.

Zo hebben de dorpsouderen eerst besloten dat verzoekers vader vrijgelaten moest. Verzoeker werd ondertussen gemarteld en gefolterd door de Taliban en gedwongen te bekennen dat hij een spion was, wat niet waar was.

Na zijn bekentenis hebben de Taliban gevraagd aan de jirga om verzoeker te doden. Verzoeker weet niet wat de jirga uiteindelijk voor hem hebben besloten maar hij weet dat de Taliban hem dood wilden zien op vrijdag, na het gebed.”

Verzoeker verklaart hiermee echter niet waarom hij nu eens verklaarde dat, toen hij werd vastgehouden door de taliban, een jirga werd gehouden die besloot tot zijn executie op een vrijdag voor de moskee , terwijl hij eerder, bij de dienst Vreemdelingenzaken had verklaard dat de taliban tijdens de jirga aan zijn vader vroegen waar verzoeker was en dat hem werd verteld dat de families van de talibanleden verzoeker mochten doden wanneer ze hem zagen. De vergoelijking dat hij enkel kan verklaren wat hem werd gezegd over wat er tijdens de jirga gebeurde, aangezien hij op dat moment was vastgehouden, brengt geen soelaas en bevestigt slechts één versie van de feiten, terwijl inzake kernelementen van het asielrelaas mag worden verwacht dat verzoeker hierover consistente verklaringen kan afleggen.

Eenzelfde vaststelling dringt zich op inzake de verschillende versie die verzoeker ophing over de omstandigheden van zijn ontsnapping. Zo legde hij, luidens de bestreden beslissing, tegenstrijdige verklaringen af omtrent de manier waarop hij werd losgemaakt om te eten (alleen zijn handen dan wel zijn handen en voeten via het verwijderen van de metalen buis tussen zijn kuiten), of hij ontsnapte langs een deur of een raam en of hij na zijn vlucht eerst met zijn broer contact had die hem naar zijn zus zou hebben gebracht, dan wel dat hij rechtstreeks naar zijn zus zou zijn gegaan.

Verzoeker stelt daarover wat volgt:

“Verwerende partij hecht geen geloof aan de ontsnapping van verzoeker omwille van kleine tegenstrijdigheden die, vanwege hun onbeduidendheid, gerelativiseerd moeten worden en die eigenlijk een gevolg zijn van een misverstand :

Verzoeker had zijn handen en voeten eerst vast en zijn handen werden voor het eten vrijgelaten, zijn voeten kreeg hij zelf los toen hij ontsnapte : hij verklaarde nooit dat de Taliban zijn voeten

losmaakten :

Herhaling vorige vraag. Ja ik werd vastgemaakt, maar voor eten het eten werd ik vrijgelaten en hadden ze de deur op slot gedaan langs de buitenkant.

Dus u was losgemaakt toen u kon ontsnappen? Ze hadden me losgemaakt voor het eten en ze wisten niet dat ik via het raam zou kunnen ontsnappen.

U zei vorige keer tijdens uw interview enerzijds dat de staaf aan uw benen door de taliban werd losgemaakt en anderzijds hoe u die zelf losgemaakt, hoe kan dat? Ik heb tijdens het vorige interview aan tolk gezegd dat ze me losmaakten voor het eten. De tolk vermeldde het eten niet. En zo ben ik ontsnapt uit het raam. De tolk vermeldde het eten niet.

(NPO II, p. 20)

Verzoeker is door een raam ontsnapt, het woord "raam" dat verzoeker in Pashtoe gebruikt is "typische" en verzoeker kan maar veronderstellen dat de tolk het niet heeft begrepen en dit het anders heeft vertalen gedurende het eerste gehoor;

Wat betreft verzoekers vlucht naar zijn huis bevestigt hij opnieuw wat hij op het CGVS heeft verklaard : hij ontmoette een vrouw, belde naar zijn broer en ze gingen samen naar Z.. Bij Dienst Vreemdelingenzaken moest verzoeker het kort en bondig houden en heeft de tolk aanwezig waarschijnlijk de volgorde van de gebeurtenissen niet goed getolkt;

Bijgevolg is verzoekers detentie en ontsnapping geloofwaardig.

De Raad wijst erop dat de vaststellingen die de verwerende partij daaromtrent heeft gedaan steun vinden in de vragenlijst en de notities van de persoonlijke onderhouds waarnaar wordt verwezen. Met betrekking tot de vraag hoe verzoeker werd losgemaakt vooraleer hij kon ontsnappen kan in de notities van het eerste gehoor het volgende worden genezen:

"Na het vrijlaten van mijn vader zijn ze mij komen losmaken. Mij hadden ze vastgebonden met handen op rug. En ook een metalen buis tussen mijn kuit gestoken en dat hebben ze ook verwijderd (NPO I, p 18)"

En even later:

"En u stond daar losgemaakt en vrij om te gaan? Ze hadden mijn handen losgemaakt om te kunnen eten maar mijn benen zaten nog vast met die buis tussen mijn de kuit. Toen ik ze zag weglopen heb ik zelf mijn benen losgemaakt." (NPO I, p 19)

Verzoeker verklaarde aanvankelijk dus wel degelijk dat de taliban de buis tussen zijn kuit verwijderden, en vervolgens dat hij dat zelf nog moest doen.

Verzoeker is vervolgens stellig in het verzoekschrift waar hij betoogt dat hij door het raam is ontsnapt en stelt dat er verkeerd moet zijn vertaald tijdens het eerste gehoor. Ook dit argument brengt geen soelaas. Immers,

"Die nacht was het ook keihard aan het regenen. En hagelen. Ze hebben me daar zo gelaten en dan zag ik dat ze de deur openlieten en ik ben toen naar buiten gegaan." (NPO I, p 18)

en

"De taliban willen u executeren. En u kan gewoon via een open deurtje ontsnappen. Is heel dom van hen? Ja.

Naar waar ging u na uw ontsnapping? Ja ze zijn plots naar buiten beginnen lopen omdat hun wapens en munitie buiten achtergelaten stond. Om die te beschermen tegen regen en water en hagel. En ze lieten de deur hierbij open.

En u stond daar losgemaakt en vrij om te gaan? Ze hadden mijn handen losgemaakt om te kunnen eten maar mijn benen zaten nog vast met die buis tussen mijn de kuit. Toen ik ze zag weglopen heb ik zelf mijn benen losgemaakt. Ik kon mijn rechterbeen zelfs niet bewegen, dat kostte veel moeite om naar buiten lopen." (NPO I, p 19)

Verzoeker heeft dus duidelijk verklaard dat hij naar buiten is gelopen door de deur die ze hadden opengelaten. Dat er sprake zou zijn van een foutieve vertaling van het woord voor 'raam', wordt niet aangetoond, en blijkt overigens niet uit het geheel van de verklaringen hieromtrent.

Met betrekking tot de vraag of hij eerst contact had met zijn broer dan wel zijn zus, stelt hij dat hij een vrouw ontmoette, dat hij naar zijn broer belde en samen met zijn broer naar zijn zus ging. De Raad stelt vast dat hij daarmee slechts één versie van zijn verklaringen bevestigt, terwijl hij bij het invullen van de vragenlijst bij de dienst Vreemdelingenzaken wel degelijk had verklaard dat hij naar zijn zus vluchtte, die vervolgens met zijn broer belde die haar zei dat ze verzoeker bij haar moest verstoppen, zoals vastgesteld in de bestreden beslissing. Verzoekers argument dat de tegenstrijdigheid zou te wijten zijn aan het feit dat hij het kort en

bondig moest houden brengt dus geen soelaas, en dat de tolk de volgorde van de gebeurtenissen niet goed zou hebben getolkt gaat evenmin op. Immers, uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers antwoorden op de vragenlijst hem werden voorgelezen in het Pashtou en dat hij, middels het ondertekenen ervan, heeft bevestigd dat alle verklaringen juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Dit gaat overigens ook op waar verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over wie het leven zou hebben gelaten bij de operatie bij dewelke hij volgens de beschuldigingen van de familie zou betrokken zijn geweest, met name A. dan wel zijn broer S. Verzoeker stelt er in zijn verzoekschrift bij te blijven dat S. werd gedood, stellende dat zijn verklaringen "niet goed werden niet goed gerapporteerd : Het is niet: "Hij zei dat zijn broer A. gedood werd en dat het door mij kwam", maar het is: "A. zei dat zijn broer gedood werd en dat het door mij kwam". Aangezien verzoekers verklaringen hem werden voorgelezen en hij ze bevestigde, kan zijn betoogt de tegenstrijdigheid niet opheffen.

De vaststellingen van de verwerende partij in de bestreden beslissingen blijven onverminderd overeind. In tegenstelling tot wat verzoeker betoogt, gaat het niet om kleine tegenstrijdigheden maar om elementen die de kern van zijn asielrelaas raken, nu ze betrekking hebben op de manier waarop hij kon ontsnappen aan zijn vervolgers en met betrekking tot dewelke in alle redelijkheid mag worden verwacht dat hij er coherente verklaringen over kan afleggen.

Gelet op de voorgaande vaststellingen maakt verzoeker niet geloofwaardig dat hij zou zijn vervolgd door de taliban omwille van het feit dat zijn broers bij het leger en voor de autoriteiten werkten. Dit klemmt des te meer nu hij evenmin geloofwaardige elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat zijn in Afghanistan achtergebleven familieleden zouden worden vervolgd. De Raad verwijst ter zake naar de pertinente motieven in de bestreden beslissing.

Verzoeker stelt:

Verwerende partij is van oordeel dat verzoeker geen geloofwaardige elementen heeft neergelegd waarvan zou blijken dat de familieleden in Afghanistan nog steeds vervolgd zijn, noch dat zijn broer Nematul in Iran verblijft.

Verzoeker blijft bij zijn eerdere verklaringen : zijn broer; A. A., die ingénieur was, moet onderduiken.

Hij is nergens veilig in Afghanistan en kan niet naar het dorp terugkeren. Hij is steeds kandidaat voor een Canadese visum.

De rest van de familie wordt niet door de Taliban vervolgd omdat ze de eisen van de Taliban inwilligen en geen tekenen van verzet vertonen. Ze laten ook zien dat ze de banden hebben verbroken met alle broers die problemen veroorzaakten: verzoeker, N. en A. A.. De Taliban hebben dus geen reden om hen nu te vervolgen maar dit zou niet meer het geval zijn indien verzoeker zou terugkeren naar Afghanistan."

Verzoeker betwist niet dat hij geen bewijs voorlegt van het feit dat zijn broer N. daadwerkelijk in Iran verblijft. Verder, wat zijn broer A.A. betreft, bevestigt hij dat hij nog steeds kandidaat is voor een Canadees visum, en stelt hij dat hij nergens veilig is in Afghanistan en niet naar het dorp kan terugkeren. Nochtans blijkt uit verzoekers eerdere verklaringen dat zijn broer soms stiekem en voor meerdere dagen naar het dorp terugkeert, voor inkomsten zorgt voor zijn vader en hem begeleidt naar het ziekenhuis in Nangarhar. Hij probeert, in het kader van het Canadese visumprogramma, op legale wijze het land te verlaten, zo verklaarde verzoeker nog. Zoals terecht wordt gesteld in de bestreden beslissing, is dit niet aannemelijk indien verzoekers broer hetzelfde lot zou zijn beschoren als hijzelf nu ook hij in een dreigbrief door de taliban daadwerkelijk werd bedreigd met bestraffing om dezelfde reden als verzoeker. Met betrekking tot zijn vader wordt in de bestreden beslissing vastgesteld dat hij, niettegenstaande het feit dat hij voor de overheid had gewerkt en in een interview in het openbaar zou hebben gezegd dat hij trots was op zijn zoon die in de strijd tegen de taliban was gesneuveld, duidelijk niet pro-taliban was en om die reden door de dorpelingen scheef bekeken werd alsnog in de moskee het ochtendgebed zou mogen doen en zou mogen lesgeven. Verzoekers argument dat de rest van de familie niet wordt vervolgd omdat ze de eisen van de taliban inwilligen en ze de banden hebben verbroken met de broers die problemen veroorzaakten, volstaat niet om alsnog aannemelijk te maken dat hij een daadwerkelijke vrees voor vervolging heeft. Immers, niet alleen wordt verzoekers vader niet vervolgd, hij neemt ook een zekere plaats in in het dorp waar verzoekers vermeende vervolger een villa zou hebben. Dit is, in de geschetste omstandigheden, weinig geloofwaardig.

De documenten die verzoeker neerlegt doen geen afbreuk aan het hierboven gestelde. Met betrekking tot het vermeende tv-interview van zijn vader, slaagt verzoeker er ook nu niet in aannemelijk te maken dat het om een daadwerkelijk interview gaat van een nieuwszender en dat dit publiek werd gemaakt. Verzoeker voert een betoog omtrent het feit dat hij nooit zou hebben verklaard dat het interview op tv werd getoond, maar dat hij er daarentegen steeds op heeft gewezen dat de video op facebook werd gedeeld, op het kanaal van ShamhedNews. Verzoeker verwijst naar een hyperlink, maar maakt daarmee nog steeds niet aannemelijk dat de video daadwerkelijk werd gedeeld op facebook. Immers, met de verwijzing naar de link <https://www.facebook.com/ShamshadNewsNetwork/videos> brengt hij de Raad enkel naar de facebookpagina

waarop alle video's door het netwerk worden gepubliceerd. Indien het interview daar daadwerkelijk zou zijn terug te vinden, dan zou een specifieke geëncodeerde link ernaar moeten leiden. Nu verzoeker er niet in slaagt deze specifieke link aan de verwerende partij en aan de Raad mee te delen, maakt hij de publicatie ervan niet aannemelijk. Aangezien precies deze publicatie aan de bron zou liggen van de problemen waarmee verzoeker, zijn vader en broers, werden geconfronteerd, en die problemen hierboven reeds ongeloofwaardig werden bevonden, is de video, zelfs daargelaten de inhoud ervan, niet van aard om het asielrelaas te doen aannemen, temeer nu niet is uitgesloten dat één en ander in scène zou zijn gezet.

Verder moet er ook op worden gewezen, zoals dat ook in de bestreden beslissing werd gedaan, dat uit de objectieve landeninformatie in het administratief dossier (COI Focus "Afghanistan. Corruptie en documentenfraude", 14 januari 2021) blijkt dat in Afghanistan sprake is van grootschalige corruptie en documentenfraude waardoor zowat alle documenten kunnen en worden nagemaakt of op aanvraag als vriendendienst worden gegeven. Veel valse en vervalste Afgaanse documenten zijn tegen betaling te verkrijgen; er zijn veel documenten in omloop die vervalst zijn en/of die door middel van omkoping van overheidsbeambten of derden worden verworven. Dit geldt zowel voor documenten die uitgaan van de voormalige overheid als voor documenten die uitgaan van andere personen of instituten dan de voormalige overheid. De Raad kan alleen maar vaststellen dat verzoeker de beoordeling van de door hem neergelegde documenten niet concreet betwist. Deze beoordeling luidt als volgt:

"De documenten die u neerlegde kunnen bovenstaande vaststellingen niet veranderen. De identiteitsdocumenten en foto van u en uw broers tonen hoogstens jullie identiteit en familieband aan. Ook dat u mails stuurde met uw broer A. wordt niet betwist. Het werk van uw broers, hetgeen u staaft met tal van documenten, wordt niet meteen in twijfel getrokken maar deze documenten tonen uw eigen problemen niet aan noch tonen ze in concreto aan dat uw broers zelf persoonlijk werden gevisieerd door de taliban. Dat u een rampentraining volgde wordt evenmin betwijfeld. De dreigbrieven van de taliban en de verklaring van de dorpsouderen hebben geen bewijswaarde, aangezien documenten slechts een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om een geloofwaardig relaas kracht bij te zetten, hetgeen zoals hierboven reeds bleek niet het geval is. Dat er special forces gesneuveld zijn in de strijd tegen de taliban, hetgeen u wenste aan te tonen met nieuwsvideo's en een video van gesneuvelde soldaten, wordt niet betwist maar toont de persoonlijke gevolgen voor u niet aan. Het algemene document dat uw advocaat toevoegde aan zijn mail d.d. 8 december 2021 over seksueel geweld in conflicten heeft niets te maken met uw persoonlijke situatie."

De Raad treedt deze beoordeling bij. Wat betreft de kopies die verzoeker nog bij zijn verzoekschrift voegde, met name de identiteitskaarten van de familie van verzoekers overleden broer A.R. en identiteitsdocumenten van zijn vader, moet erop worden gewezen dat deze in de hiervoor geschetste context, niet een begin van bewijs kunnen vormen voor de vervolgingsvrees van verzoeker, nog daargelaten de vaststelling dat het om kopies gaat waarvan de authenticiteit niet vaststaat. Het is overigens frappant dat bij bepaalde identiteitsdocumenten de plaats waar een foto van de houder van het document moet worden voorzien, geen foto staat. De foto's van de kinderen van verzoekers overleden broer A.R. tonen evenmin enige vervolgingsvrees aan.

Verzoeker toont niet aan dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft door de taliban op grond van de activiteiten van zijn broers. Nu zijn verklaringen ongeloofwaardig zijn, kan hij zich niet beroepen op artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet, en evenmin op artikel 48/7 van dezelfde wet.

Verzoeker voert in het verzoekschrift nog aan dat hij omwille van zijn verblijf in Europa bij terugkeer naar Afghanistan het risico loopt om te worden vervolgd, omdat hij negatief zal worden gepercipieerd als zijnde verwesterd.

In de bestreden beslissing wordt hierover omstandig gemotiveerd en geconcludeerd dat verzoeker geen concrete elementen aanhaalt waaruit zou blijken dat hij, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming; dat uit zijn verklaringen en uit de beoordeling ervan evenmin blijkt dat verzoeker voor zijn komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat hij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban hem niet zal viseren bij een terugkeer naar zijn land van herkomst; en dat verzoeker zelf geen concrete elementen aanbrengt waaruit blijkt dat hij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Als praktiserende moslim en zoon van een moskeeleraar die na de machtsovername door de taliban in de moskee kan les geven, brengt verzoeker geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt, zo wordt geconcludeerd.

Verzoeker alludeert er in eerste instantie op dat er niet afdoende informatie ter beschikking is op dit punt.

De Raad is er zich van bewust dat de machtsovername door de taliban een impact heeft gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode vóór de machtsovername, waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. De Raad oordeelt aldus dat er wel degelijk voldoende informatie voorhanden is om de nood aan internationale bescherming, zowel op grond van artikel 48/3 als op grond van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet te analyseren. Verzoeker, die in zijn verzoekschrift zelf verwijst naar landeninformatie, doet hierover niet anders denken.

Met inachtneming van verzoekers opmerkingen in het verzoekschrift, stelt de Raad vast dat uit de beschikbare landeninformatie, door beide partijen aangeleverd en door de verwerende partij nog geactualiseerd in haar aanvullende nota, heden niet blijkt dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen de volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- (1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- (2) personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

Gelet op de ongeloofwaardigheid van zijn verklaringen omtrent de vermeende vervolging door de taliban, kan verzoeker zich hier niet op beroepen en blijkt niet dat hij bij terugkeer naar dit land omwille van een vooraf bestaand probleem met de taliban of zijn lokale gemeenschap een risico zou lopen om te worden gevisieerd door de taliban, laat staan dat zijn vertrek uit Afghanistan om die reden risicoverhogend of verzwarend zou zijn.

Verzoeker verwijst verder naar zijn verblijf in Europa, naar het feit dat hij hier zijn vormende jaren heeft doorgebracht en stelt dat hij zowel de westerse waarden als de westerse kledingstijl heeft overgenomen, en dat hij niet meer vertrouwd is met de normen, waarden en gebruiken in zijn land van herkomst, en nog minder met die van de taliban. Hij zal zijn houding niet kunnen veranderen bij terugkeer en zal negatief worden gepercipieerd als verwesterd. De Raad is van oordeel dat verzoeker, die de vaststelling in de bestreden beslissing dat hij praktiserend moslim is niet betwist, en zoon is van een vader die les geeft in de moskee, die de hulp inroept van een tolk Pashtou en verder heeft verklaard dat hij nog contact heeft met zijn familie in Afghanistan (NPO I, p 8; NPO II, p 4) niet aan dat hij bepaalde, in Afghanistan geldende, religieuze, morele en/of sociale normen zou hebben overschreden en evenmin dat hij verwesterd is of in zijn land van herkomst als zijnde een ongelovige en/of besmet door westerse waarden zal worden beschouwd. Een door louter tijdsverloop mogelijk ontwikkelde westerse levensstijl -nog daargelaten de vaststelling dat daarvan geen begin van bewijs voorligt- is in beginsel geen afdoende reden om daar anders over te doen denken.

De Raad merkt ook op dat verzoeker, volgens zijn verklaringen, werd geboren en opgroeide in de provincie Kunar, in een regio waar de taliban, reeds voor zijn vertrek, aanwezig was (NPO I, p 9), dat -gelet op zijn leeftijd- hij reeds voor een belangrijk deel was gevormd door de samenleving waarin hij opgroeide vooraleer hij naar Europa reisde, en dat niet zo maar kan worden aangenomen dat hij zich tijdens zijn verblijf in West-Europa bepaalde westerse denkbeelden dermate eigen heeft gemaakt dat hij zich niet meer zou kunnen aanpassen aan het leven in Afghanistan.

Verzoeker toont ook niet aan uiterlijke kenmerken te hebben die, zelfs al zouden zij betekenisloos zijn, toch zouden kunnen worden aanzien als een reden om hem als afwijkend te beschouwen en hem te vervolgen.

De Raad besluit dat door verzoeker, dit mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn voorgehouden asielaanvragen en problemen, geen concrete elementen worden aangehaald waaruit zou kunnen blijken dat hij in het geval van een terugkeer naar Afghanistan en louter omwille van zijn profiel en/of zijn

verblijf in Europa dermate negatief zou worden bejegend dat er in zijn hoofdte gewag zou kunnen worden gemaakt van een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad is van oordeel dat verzoeker niet valt onder het toepassingsgebied valt van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1. De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2. Ernstige schade bestaat uit :

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen niet aannemelijk heeft gemaakt en dat evenmin kan worden aangenomen dat hij dient te vrezen voor vervolging omwille van een (toegeschreven) verwestering.

Opdat, ten slotte, aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geviséerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie, op basis van de door beide partijen bijgebrachte en geciteerde landeninformatie, blijkt dat de veiligheidssituatie in Afghanistan sinds augustus 2021 sterk is gewijzigd.

Door de commissaris-generaal wordt er in dit verband op gewezen, en omstandig gemotiveerd, dat, na grondige analyse van de beschikbare informatie, er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Waar verzoeker betoogt dat de verwerende partij in de bestreden beslissing geen analyse heeft gemaakt van veiligheidssituatie in Kunar, kan hij dus niet worden bijgetreden. De geactualiseerde informatie waarnaar de verwerende partij verwijst in haar aanvullende nota van 1 februari 2024 bevestigt het standpunt in de bestreden beslissing.

Immers blijkt dat sedert de machtsovername door de taliban het conflict-gerelateerde geweld dat voorheen plaatsvond in Afghanistan en het aantal burgerslachtoffers sterk is afgenomen, dat het willekeurig geweld aldaar significant is gedaald, dat het geweld dat er actueel nog plaatsvindt voornamelijk doelgericht van aard is en slechts een beperkte impact heeft op burgers en dat burgers er nu in relatieve vrede kunnen leven. Ook de wegen werden significant veiliger, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen. Voorts vond er een gevoelige daling plaats in het aantal interne ontheemden, is ontheemding ten gevolge het conflict vrijwel volledig gestopt en keerden veel interne ontheemden gelet op de stabielere veiligheidssituatie terug naar hun regio. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder tot gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *Country Guidance Afghanistan* van januari 2023 en is gelet op de informatie opgenomen in de EUAA "*Afghanistan: Country Focus*" van december 2023 die door de verwerende partij in haar aanvullende nota werd toegevoegd nog steeds actueel. Overigens moet erop worden gewezen dat de referentieperiode in dit rapport loopt tot 30 september 2023 en verzoeker noch in zijn verzoekschrift, noch, nadat hij in kennis werd gesteld van de aanvullende nota van de verwerende partij, actuele informatie heeft bijgebracht die daar anders over doet denken.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Kunar. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat het geweld aldaar een hoog niveau bereikt, waardoor er een hogere mate aan individuele elementen vereist is om aan te nemen dat een burger, wanneer hij terugkeert naar het grondgebied, een reëel risico zou lopen op een ernstige bedreiging van zijn leven of vrijheid. Verzoeker brengt in casu geen informatie bij die een ander licht kan werpen op voorgaande analyse die gebaseerd is op de beschikbare actuele landeninformatie. Immers, waar verzoeker zelf citeert uit de voormelde "*Country Guidance: Afghanistan*" en wijst op de ernstige mensenrechtenschendingen en het feit dat Kunar de provincie is met het grootste risico, stelt de Raad vast dat de mensenrechtenschendingen waarvan sprake in hoofdzaak betrekking hebben op risicoprofielen en verder in het citaat uitdrukkelijk wordt gesteld, wat het willekeurig geweld betreft, onder andere in Kunar, dat dit geweld geen hoog niveau bereikt waardoor een hoog niveau van persoonlijke omstandigheden is vereist die ertoe zouden leiden dat hij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De persoonlijke omstandigheden van de verzoeker in de zin van artikel 48/4, § 2, c) zijn omstandigheden die tot gevolg hebben dat hij, in vergelijking met een ander persoon, een verhoogd risico loopt om slachtoffer te worden van willekeurig geweld. Het is daarbij aldus niet noodzakelijk dat deze verzoeker aantoont dat hij specifiek wordt geïdendeerd om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden.

Dit kan, bijvoorbeeld, het geval zijn wanneer een verhoogde kwetsbaarheid, een verscherpte lokale vatbaarheid of een precaire socio-economische situatie tot gevolg hebben dat een verzoeker een groter risico loopt dan andere burgers op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van het willekeurig geweld. Het betreffen omstandigheden die een impact hebben op de mogelijkheid van een persoon om risico's als gevolg van willekeurig geweld in te schatten of te vermijden, of maken dat een verzoeker over minder weerbaarheid beschikt om zich te onttrekken aan de risico's van het willekeurig geweld en zich aldaar te beschermen of, indien nodig, deze bescherming te verkrijgen.

Verzoeker stelt dat geen analyse werd gemaakt van het gevaar dat verzoeker loopt op basis van zijn individueel profiel, en stelt dat het risico verhoogd is door zijn specifiek profiel. Hij verwijst daarbij naar zijn asielrelaas, het feit dat hij jong was toen hij Afghanistan heeft verlaten en hij een jonge verwesterde man is. Echter, zoals hiervoor is gesteld, heeft hij één en ander niet aannemelijk gemaakt enerzijds, en kunnen de door hem aangehaalde elementen niet worden beschouwd als de "persoonlijke omstandigheden" waarop wordt gedoeld. Er zijn verder geen andere concrete elementen voorhanden die erop wijzen dat er in hoofdte van verzoeker persoonlijke omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat hij een verhoogd risico loopt.

Verzoeker toont niet aan dat hij valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

4. Er kan niet worden besloten dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet heeft of dat hij een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet loopt.

5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend vierentwintig door:

A. WIJNANTS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	A. WIJNANTS
---------------------	-------------